

Svatý Martin

Slávek Janoušek

1. Břeťa a Cyrda byli z téže Lhoty,
dvě světla v naší kasárenské bídě,
znali hrát na všechno, neznali noty,
říkali: "Synku, civil přijde,
[: a my ťa zveme na mladé." :]
R: Takové víno pijí vladaři v Utopii
anebo princezny z Panenských ostrovů,
v měsíčné noci bledé k nám svatý Martin jede,
když cinkneš sklenkou, kůň ztratí podkovu.

2. Přijel jsem večer těsně před Martinem,
po sedmi schodcích sestoupil jsem dolů,
vzduch voněl uzřeným, sýrem a vínem
a já byl šťastný, že jsme spolu,
[: no a s tím jejich pokladem. :]
R:

3. A byl tam s nimi také jistý Vlasta,
pan farář někde od Svatého Jana,
nábožně pozvedal, s vínem se laskal,
zvláště ty táhlé zpíval s náma,
[: první tři litry po tónem. :]

4. Řekli, že musím počkat do půlnoci,
až na Martina sklenky cinknout mohou,
"zákony ctíme, nejsme přece cvoci,"
kázal pan farář vratkých nohou
[: a rozmazaných obrysů. :]
R:

5. V paměti díry prostřílené broky,
kostelní zvony dolehly k nám zvenku,
slyšel jsem kopyta, pak něčí kroky,
ten, který vešel, zvednul sklenku,
[: Martin si s námi připíjí. :]
R: